

место, датум

Драги мој Анди,

Радујем се што си добро и што си добар ђак, као што видим из писма твоје маме. А из твог писма видим да још увек лепо састављаш и да ти је рукопис све бољи. Верујем да ћеш једног дана да постанеш песник, а судећи по твом покојном оцу, вама Самовима фантазија не фали. Што се тиче твоје молбе, драги мој песниче, могу ти рећи само да бих ти је врло радо испунио да се није догодило оно што знам да ће ти бити врло жао да чујеш. Динго се онога дана када сте ви отпутовали вратио уморан и испребијан, и дуго је цвилео и завијао. Цео дан није хтео ништа да окуси, мада смо му изнели чак и џигерицу, само је пио много воде, халапљиво.

Сутрадан смо га нашли цркнутог пред вратима.

Драги мој А. С., немој да се сувише жалостиш због тога, има у животу и тежих ствари – видећеш када порастеш. Могу ти само рећи да га је и мени јако жао, то је био заиста диван пас, а мама је чак и заплакала. Наравно, ти ћеш то да прежалиш и да сасвим заборавиш једног дана.

За овај новац који ти шаљем (ово ти је камата) купи себи налив-перо и покушај да напишеш о том догађају неки састав, у стиху или у прози, па ми то пошаљи. Ако буде добар, показаћу га и госпођи Риго, твојој учитељици, а она ће се, сигурно, много обрадовати. Ако јој се буде свидео, можда ће га и објавити у „Добром пастиру”.

Твоји те другови сви поздрављају. Буди добар и немој се много жалостити.

Твој чика Берки